

Kedves Gyerekek! Tisztelt Szülők!

Szeretném köszönetemet kifejezni a digitális távoktatásban mutatott eddigi munkátokért, munkájukért. Úgy gondolom, hogy a kezdeti nehézségeket leküzdöttük, beállt a rend a platformokon, a digitális munkában. Az adódó problémákat pedig mindig igyekszünk közösen megoldani.

Mint ahogy azt a rendkívüli helyzet elején is írtam, ez a fajta oktatási mód nem lehet olyan, mintha itt lennének a tanulók az iskolában, személyesen szereznének ismereteket a pedagógusoktól. Ez a tanítási-tanulási forma teljesen más kompetenciákat igényel tanulóktól, pedagógustól, szülőktől egyaránt. Az oktatás előbb említett három partnerének nagyon szorosan együtt kell tevékenykednie ahhoz, hogy sikeres legyen a tanévünk! Azt látom, hogy ez nekünk sikerülni fog, mert vannak nagyon szorgalmas diákok, akik mindent rendszeresen elvégeznek, alkalmazkodtak az új tanrendhez, bármennyire is nehéz volt a kezdet, képesek voltak tanulni, megújulni. Megdicsérem őket!

Sajnos azonban vannak néhányan olyanok is, akiket minden csatornán keresztül értesítünk, folyamatosan próbálunk segítséget nyújtani, ők mégsem veszik fel a digitális oktatás fonalát. Ezen tanulókat ebben a formában is kérem, hogy legyenek együttműködőek, mert ez az ő érdekük is! Kérem a szülők segítő hozzáállását ebben a munkában!

Minden pedagógusnak nagyon hiányoznak már a gyerekek, és tanulóinkkal is találkoztam az elmúlt napokban az iskolából hazamenet, akik arról számoltak be, hogy egyre rosszabb a sulik nélkül. Látjátok, ez a kényszerhelyzet talán arra hasznos, hogy rádöbbenetek, jó iskolába járni, hogy milyen fontosak is számotokra a társak, mennyire elengedhetetlen a pedagógusok személyes útmutatása a tanulásban.

Bizonyára a digitális kompetenciátok is fejlődött, fejlődik ezalatt az idő alatt. Egyértelmű bizonyítékot szereztünk közösen arra, hogy a digitális világ mennyire fontos napjainkban, viszont nem helyettesítheti az emberi kapcsolatokat.

Közös célunk, hogy a veszélyhelyzet nehézségeiből megpróbáljunk tanulni, erősödjünk általa, hogy képesek legyünk úrrá lenni az élet adta nehézségeken.

Kívánok ehhez a továbbiakban sok erőt, kitartást és mindenekfelett egészséget!

Köszönöm a gyerekek, a pedagógusok, a pedagógusmunkát segítők, a szülők és a technikai dolgozók munkáját!

Remélem, minél előbb találkozunk!

Székesfehérvár, 2020. április 28.

Üdvözlettel: Schnee Zoltánné, Szilvi néni